

[Alfred Andersen]

de ud af, hvor stor deres grundskyldpromille skal være. Derfor kan vi ikke stemme for ændringsforslag nr. 3 om, at grundskyldpromillen skal være 13.

Tyroll (VS):

Jeg havde fornøjelsen af i sidste samling at citere, hvad socialdemokratiet havde sagt ved behandlingen af tilsvarende borgerlige forslag, at man havde kaldt fremskridtspartiet for et godsejersparti osv. Det var såmænd meget underholdende og kunne selvfølgelig gøres igen, men det skal jeg nu afholde mig fra denne gang. Jeg vil blot konstatere, at det, man sagde dengang, sådan set er det, man selv står inde for i dag, og dermed lægger socialdemokratiet et vægtlod i den skål, hvor der står, at socialdemokratiet er et borgerligt arbejderparti, for det er jo borgerlig politik, man her faktisk lægger ryg til.

Jeg kom blot herop for at præcisere vor stilling under afstemningen. Vi vil stemme for retsforbundets ændringsforslag om at ophæve loftet, og vi vil ligeledes stemme for SFs og DKPs ændringsforslag, også nr. 4 om, at stk. 2 og stk. 3 udgår, hvorimod vi altså vil stemme imod ændringsforslaget stillet af de borgerlige partier om at nedsætte promillen til 13, ligesom vi vil stemme imod det ændringsforslag, der er stillet af indenrigsministeren i det borgerlige arbejderparti om at tilgodese gartnerierhverv m. fl.

Tang Sørensen (FP):

Det, der kalder mig herop, er ønsket om at argumentere imod den hulhed fra socialdemokratiets side, når man påstår, man med dette lovforslag og i særdeleshed den ændring, der er foreslået, vil hjælpe landbruget.

Lad os prøve at se lidt på, hvad realiteterne er. I 1977 udskrev vi 1.560 mill. kr. i amtskommunal grundskyld, hvoraf landbrugets andel var ca. 390 mill. kr. I 1978 udskrev vi 1.960 mill. kr., hvoraf landbrugets andel udgjorde 490 mill. kr. I 1979 lyder forslaget nu på, og det sandsynlige resultat vil vel også blive, at der bliver udskrevet 2.260 mill. kr. i amtskommunal grundskyld. Deraf betaler landbruget de 565 mill. kr.

Så hører man den påstand fra den socialdemokratiske ordfører: ja men nu vil man tilbageføre 3½ promille, man vil i virkeligheden hjælpe landbruget. Men hvad er det

egentlige resultat så? Da vi kørte med 2 promilles tilbageføring, fik landbruget tilbageført 73 mill. kr. Ved det forlig, som indgås nu, kommer landbruget til at betale 75 mill. kr. mere i amtskommunal grundskyld. Så forhøjer man tilbageføringspromillen med 1½, således at man fører 3½ promille tilbage. Hvis vi regner det om i kroner og øre, betyder det, at man i stedet for at føre 73 mill. kr. tilbage til landbruget nu fører 130 mill. kr. tilbage til landbruget. Nettoresultatet af den hjælp, socialdemokratiet vil yde landbruget, er, at dansk landbrug kommer til at betale 20 mill. kr. mere i 1979, end de gjorde i 1978, når regnestykket er færdigt. Det kalder jeg en meget smart regneform og en meget smart form for argumentation, at man kan rende rundt og fortælle danske landmænd, at man ved at gennemføre dette forlig, hvorved promillen forhøjes fra 2 til 3½, har hjulpet landbruget. Nej, man har stjålet 20 mill. kr. mere ud af landbrugets lomme.

Når vi så ved, at vi i dag og i de kommende 8 dage skal behandle en landbrugslov, hvor man forsøger at hjælpe dansk landbrug, forsøger at få en større animalsk produktion herhjemme, så modsiger disse to ting hverandre i en uhyggelig grad.

Det, jeg er mest modstander af, er den hule argumentation, der lyder fra socialdemokratisk side om, at nu har man hjulpet landbruget. Man har hjulpet dem af med 20 mill. kr. mere; det er det, der er resultatet.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne i hr. Jens Peter Jensens og hr. Bernhard Baunsgaards ånd sige, at vi da selvfølgelig skal diskutere disse ting med sordin på. Det er små beløb, det drejer sig om i enhver henseende, om man gør det ene eller man gør det andet; lad os dog endelig få det fastslået.

Når vi fra centrum-demokraternes side så stærkt er gået imod forhøjelsen, er det blot, fordi det er en forhøjelse, og det er naturligt på baggrund af, at vi ønsker grundskatterne afskaffet. Vi havde håbet på, at man kunne få en forhandling om det, sådan at man først fastfros og derefter begyndte at aftrappe. Det er på den baggrund, vi ser os nødsaget til afvise et forslag, som vi da ikke kan betegne som noget, der er helt vildt, og derfor vil vi selvfølgelig heller ikke i den må-